

De toverbol.

Ich doon de boadsjappe vöör oma,
Det vuntj die gans prima.
“Hie jóng, det is vöör dich,”
Äöver de taofel roltj ze h'm nao mich.

Ich dach ieës, det 't 'n köls woor,
Mer ich haw 't al gaw door.
't Woor de ènigste, echte toverbol,
Den höbs se inèns de móndj gans vol.

En, - det zuus se anges noat,-
'n Sjoan kluerke, fel road.
Mer... - van verbazing keek ich bienao sjael,-

Dao woor d'r mich al gael. Hae bleef prachtig rón dj,
Effe later haoldje ich h'm weer oet de móndj.
Road, gael en noe...greun,
Hieël spontaan neuriedje ich 'n carnavalsdeun.

Daonao: wit, gries en zwart,
Toen woor d'r al op vöör driekwart.
Ich höb h'm toen mien breurke gegaeve,
Kós dae ouch nog genete, hieël aeve.

Mer dae begós direk te knabbele,
In plaats van lekker te zabbele.
Zoa koom d'r 'n ènj aan miene toverbol,
Dae begós mit 'ne ganse móndj vol.

Pitje vanne Meister.
